

Dimecres 28 de Juliol del 77

La sorpresa he sigut jo, estimat amic. El que menys esperava de la teva contestació és aquell preàmbul tan engranat. De moment no vaig saber si és que em preuies el pil o si que et burlaves d'una manera més fina que d'habitud del meu paper. Després he volgut creure que no, per molts raons i no pas poc, per com- veniència. Bemmes, feia molts de dies que pensava fer el canvi de paper, ni' aleshores que feig un gestó abusiu del de la casa i em dol. Jo t'entés resava però enen tota de color de rosa. Ben venintis a usar lo perqui no li tinc cap simpatia. En donc,

res cartes de la correspondència amb
en Driquel eren totes d'aquest ma-
teix paper i són les que més valien
i fes que liquidés primer. (És t'expa-
dis, fa molts dies que no n'he escrit
cap; d'ensà que no veig conetna en-
llà.)

Sembla que el paper tingui
influència en mi; la carta de l'altre
dia, ni era tan antipàtica com totes
aquelles altres i ben poc m'hanmés
costat de fer-me tres trossos. Estic
segura que no s'ha d'escriure d'a-
quella manera ben poc llure, sense
pensar gaire si està bé o no està bé
de dir el que dic; però és quan dic
fonte més. He vist que t'he pensat
bé que t'agrada tal com és; i jo
en tinc prou. Però, per què pensos
et veus amb cor de trobar que pu-
guim llegir com tu aquesta carta?
És per això que som amics i aus e,

tinuen de la manera tan neta que
heia arribat a fer ho. Així doncs con-
tinuarem curiant to' fells de color de
color de rosa perquè sapis somniant
coipius del Fuanoux, capis als batjús i
carrics..... de la senyora de l'espinau.
Ben sembla que si aquesta senyora
apicava el cap et donaria un tolet
deis més solanes. Tots que li tens
molta simpatia, m'hanet de decidir a
acabar de llegir la i venenem si li
trobo tanta gracia com tu.

Es de debó que va agradar-te la
traducció d'eu Vilalta? Ben fe una
unica de for que no ho diguis per for,
me contenta, i jo voldria que no ho
for. A mi també m'agrada més que
l'altra però encis que no estarem hi
res, ho fien la simpatia que tenia
per ell. Anunciam en una cosa, i é

que hi conserva un aire molt oriental. Totes les coses que veig venen originals, mals seves i que no tinc ja per desgràcia, tincien ben marcat aquest caràcter.

El seu temperament s'hi adreia molt i quedava més fregit, més viu que no quan exerciria en l'estil propi del nostre país. Tinc un conte, que em semblava molt que va donar al Sr. Gongalet, que havia dit que era germà del "El mirall de Pratsuyama", no el es neix? Tu tinc molts de contes seus i ara no en tinc cap o quasi cap.

Encara em posava malament, cosa que passava més sovint que no plou. Les seves contes es convertien en contes. Ell i el meu petit rasta de la nostra correspondència hi era alludat per evitar segument, que t'ho motivés per contestar-li en uns moments que sabia que no m'ho hauria ditat fer.

3

S'apunta contes en records de poca
cosa; llegits en moments que el meu
cap no filava massa prim, van pu-
dar mal fixats en la meua memòria
i ara em dol com no pots iraquies.

alguna vegada he provat de tor-
nar-los a memòria però em fa molt
ta pena perquè no hi trobo en abso-
lut res d'ell. Ho dic amb les noves
paraules i jo li no ho vull pas.

Em dol que s'hagin escampat per
quí pel sol fet d'èsser un conte i
un de sol, ningú no li donarà
importància. Ja ve que per ell mateix
no en tenien però per mi sí, i els es-
timava com estimo totes aquestes coses
que guardo gelosament. Des cartes les
puc tenir totes perquè es continuen entre
la gent de respectar-les; però els contes
fessen tanta gràcia!... que tothom s'hi
veia amb en de fer-ne el correa, com
passaria amb els teus versos si un

dira queien a les mans d'algun tra-
paca, impertinent.

Et parlo molt d'aquella cosa
que et feien riure de mi, quan te
les contava a la Biblistera. Ho faria mai
tant? Recordo que el dia 19 de Maig,
aquell dia fatidic, la nostra conversa
va acabar justament sobre aquest te-
ma. Aquella nit si no s'hagués aca-
bat la nitlla, hauria acabat contant-
te moltes altres coses que no t'ho dit
mai, d'aquella amistat. Recordo que
després de la mort d'En Diquell van
ésser remordiments, i que ara no sé
què són. Si que si no te n'has de riure,
te l'contava algun dia, però et dema-
nari molt que si tan sols t'ho han
dit interiorment. Si sabis que ho feia
en faria molt mal, en sabis tan
de greu que fa mai més en em
sentiria parlar d'ell ni de les seves
coses. I jo t'indria un ressentiment tant
tu

Ben pensat tens raí. Guardar^{et} els teus
poemes tal com estan, i quan en tro-
bis més bé... de fonder en faré fer una
llibreta. Seixanau, si t'està bé, l'alta
direcció a càrrec d'un Sells. És un
home de molt gust en matèria de
llibres relligats, i de papsos. Feren un
company d'oficina que fa cosa molt
sòbria. Jo no vull res sumptuós però
que sigui digne de tu. Buscaren pa-
per imperial del Japó, i llavors serà
l'hora de dir al que calgui de la
tema lletra. A mi m'agrada molt
tal com és, i en té seus curials que
en pensis el que vulguis. És com ella,
no té ni ho demanant al paper, i si
me'l dones t'oposes a rebre com ho
va fer aquest dia en Tíjona davant tu.
Fes cert que t'ho de demanar que
en perdones. Vaig ésser molt incómo-
ta però m'han fet paper la morsa
al nas. Podia dir-li, tanmateix

en una alta ocasió que tu no hi
fosis: però va venir tot tan solat
que bona nit si bona hora, se'n va
escapar.

Be', pueblen que deixem com
la creïença: però no els hi passarà
cap mal si els poso ben ordenats
i amb les seves dates. F'ensaldarà
d'ajudar-me hi? no més caldrà que
em diguis si les dates estan d'a-
cord amb les teves i si tens les que
jo no tinc. Fer avui no t'hi deman-
maré més que dues o tres:

"Paisatges de Schubert" IX-36

"El salze i el piñer" Agost del 35

"Lloc a l'estany" { sense data

"Blepia" (o diga-li com vulguis)

"Camins fondals" Agost del 35 (?)

Es com cap pressa que m'ho diguis.

En Joan em va fer el sant Benet
que era jo que havia batpbat d'una
manera impropia aquell vers teu

Ben sembla recordar que la cosa no és
 pas justa. Tu un dia em vas dir: hi
 decidirà llegir una elegia que segura-
 ment no li agradaria. Recordo! Efecti-
 vament per fer-te la cometa em va
 agradar més que cap dels que t'havia
 llegit, per cert ben pocs fins aquell
 moment. Ha venint n'uni dita: ja el
 tinc sense cap nom. A dalt a guisa
 de títol no t'he més que tres punts (· · ·).
 Si n'hi has trobat un, o hi trobes
 més endavant, suposo que me'l di-
 ràs.

Anava a acabar però records que
 no et portava d'aquella carta d'un
 bilaltes que vas trobar. En realitat
 la tinc sempre allí separada de les
 altres perquè era del temps en que
 m'enviava "el jardiner". La vaig veure
 en preparar el paquet: però no la vaig

trains per si la solia llegir. Per tant
era per tu i estar molt contenta per
l'hagi agradat. Ja t'ho dit alguna
vegada que mentre en Oriol va eixir,
mí no vaig tenir cap inconvenient que
fessin llegir les seves cartes per aquell
que se n'interessa però que després
de la seva mort, les se retingué amb
més fidelitat. Però aquesta mena
no compten per tu si és per alguna
vegada sentis curiositat; mirats et centes
copas de fermar el follet.

Anava a donar-te gràcies pels di-
buits que em van fer riure d'altre món;
però no vull donar-te mai més les gràcies
de res perquè tu tampoc no ho fas. Que
tu vegada aquell manich que jaia sobre
la cua de la teua S és el que em va
agradar més.

Adieu Mami: Dona nit!

¿ols dir me que t'ha fet canviar
d'herens? No sentis un'lla deira, to Morce
a una veritat conservada de moment?